

ИЗЛІЗА ОТ 1900 ГОДИНА

БЪЛГАРСКИ ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНАСКИ БРОЙ 1

СОФИЯ, 1-15 ЯНУАРИ 2010 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinicdat@gmail.com

www.bg-patriarhia.bg

**ЕДИНСТВОТО НА ЦЪРКВАТА –
според ученето на св. Киприан**

стр. 4-5

**СВ. ИГНАТИЙ БОГОНОСЕЦ
първият св. отец и учител на
Църквата**

стр. 6

**Интервю
ПРАВОСЛАВНИЯТ СВЯТ
Е НЕОБЯТЕН**

стр. 7

ПАТРИАРШЕСКО НОВОГОДИШНО ПОСЛАНИЕ

Благослови Венец лето
благости Твоеа, Господи!

Възмобни чега на светата ни Църква,

Намираме се в началото на Новата 2010 година. Сърцата ни се изпълват с благодарност към всеблагия Господ за проявите Му щедрости и милости на нас. С въздишания, към небесния ни Отец отправяме славословие: „благославий, душо моя, Господа и не забравий ни ермо от Неговите благодеяния“ (Пс. 102:2).

В Новата 2010 година встъпваме със светла надежда за безбедно битие, благоосвено прекарване на всички нейни дни и достоян за християнското ни изъвание живот, за земно благополучие и душевно спасение. Нека в нашите трудове винаги да поодираме пламката на православната ни вяра, на братоловието, на родомобието. Да помини, че „Бог е създал човека за четение и за е направил образ на Своего Вечно Битие“ (Прем. 2:23) и да не забравим дарените ни дарования, сили и способности, а добросъвестно да ги преумножаваме и развиваме в добри начинания и поемни дела.

Нека вършим всичко с любов и търпение, с чувствителност за християнски дълг и преданост към светлата ни Православна църква и да радваме за църковното единство.

През годината, която изпращаме, родната ни Църква продължи с успех своята душепасителна мисия, положи старания за добри постижения в неината вътрешна дейност и в международното православно единство. По решение на СВ. Синод се проведе в нашата столица през месец март на ситемалата година работна среща на представителите на Православните автокефални църкви като естествено продължение на Светия разширен надюрисдикционен всеправославен събор от 1998 година. Представителите на Поместните православни църкви категорично заляха пламката си поддръжка за Каноничната БПЦ.

С публикуването ни в „Български Вестник“ влезе в сила приелният от VI Църковно-народен събор обновен Устав на БПЦ – Българска Патриархия.

На Венци четвъртък вече за седми път родната ни света Църква чрез своите иерарси успешно освещава на свето миро – един високочудотворен, сакрален и благодатен акт.

Благодарим на Бога, че благослови мила година да бъде открит официален електронен сайт на БПЦ. Молитвено отправяме и 540 години от възвръщането мощите на прегр. Йоан Рилски от гр. Търново в Рилската света обител.

Продължава с още по-голяма настойчивост и старание усилията за въвеждането на задължителна подготовка по предмет „Религия“ с профил „Религия-Православие“ в българското училище. С извешта върхост, духовна загриженост и отговорност прегр скарта ни

Аналошна икона „Лозата Христова“

Родина, светата ни Църква отстоява и приемането на новия Семен корект в майката равнина, който ще спазват гарант за здравия духовен устой и утвърждаване на православното християнско семейство.

И през настоящата година Българската православна църква няма да спре да работи за обурюването на нашето Отечество. И не ще се поколебае прег нищо, но ще призовава и действа така, че с мирост и любов да се поодри за своите най-малки чега, като ги прегбеге до съкръбяването на Варпата и духовното познание.

Прег празна на новотоимето сме изпълнени с надежда и упование, че Господ е с нас, ирде всички ни до свършката на света“ (Мат. 28:20). В старпаниата ни за вършени на добри дела, в душеспасението нека изпробваме в молитва Божията помощ: „Да биде милостта Ти над нас, Господи, според както Ти се уповаваме“ (Пс. 32:22). По светба на Гнаспетата да бидем усърдни в труда (Еф. 4:28). Да избягваме зломот. Да вършим добро. Да се стремим, тъй да светне прег повече светлината ни, та че да видят горбите ни дела и да прославят Небесния наш Отец (Мат. 5:16).

На мила чега на светата ни Църква в Родината и всички нейните прегрди молитвенията честота, мирна и обророченова Новата 2010 година.

„Не преставам да благодари на Бога за това, като ви споменavam в мои молитвие си“ (Еф. 1:16). Амин.

Празнична св. Литургия за Рождество Христово в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“

С патриаршеско богослужение от патриаршеската православна църква и боголюбивите ѝ чеда посрещна Рождество Христово. След като на Бъдни вечер

необходимост имаме тържествено от воля за добровъротство и от избояние на оня-бождени мир, който дождне в нашия свят е ражданието на Божия Син.

Неговият Свещенославен катехизит патриарх и Софийски митрополит Максим оглави празничната утриня в ПКСХП „Св. Александър Невски“, на 25 декември той отслужи и светата Литургия за Рождество Христово. На патриаршалско съслужение: Стубийски еп. Наум – гл. секретар на Светия Синод, Венерливъзски еп. Тимон – председател на църковното настоятелство в патриаршеската катедрала, Левкаркиски еп. Павел, Мармаронидолски еп. Константин и Знеполски еп. Йон, както и архим. Йон, архим. Григорий и архим. Дионисий, и председатели на столични храмове. В далостенето на празничното богослужение допринесоха и протодякон Стефан Марков, протодякон Любимир Братов, дякон Иван Петков и дякон Иван Йонов.

Рождественското патриаршалско и синодално послание към българския народ бе прочетено от главния секретар на Светия Синод, митрополит Стубийски еп. Наум. В посланието се казва, че в нашите дни на продължаващи военни конфликти и действия на злобещите дущини на злобата“ (Еф. 6:12) не все повече си даваме сметка както голыма

В заключението на Рождественското послание архимерите от Светия Синод, во главе с Патриарха, отправят тъжен архипастирски благослов към клира и миряните на родната ни Църква, в прелетите на Родината ни и да далостенят.

Молитвено участие в св. Литургия взеха: Симеон Динков – ипперсекретар и министър на финансите, Маргарита Попова – министър на православието, Свilen Сейков – министър на външното ипшанстване и сиктор, директор на Дирекция „Възрождаването“ към МВР Велитон, който първи след Литургията взеха благословението от председателя на БПЦ патриарх Максим. След тях много боготомли се дождоха до десетината на Негово Свещенославие и лично възвучава неговото благославение.

ЦВ

ХРОНИКА

Новоотлачени
свещенослужители на ВПЦ

На 3 януари, Насела преди Богоявление, Негово Владичество на Великия митрополит Димитрий отсукаши съвместно в старинния храм на Добрия

Емиски свещеник, отец Емис е и пръв помощник на итумана в неговите трудове по възкръсването на духовния живот в обществата и в околности.

На кляроса славколаганото си несе архимандрит Антим, протосвещен на Великия митрополит, огласи празничното духовно тържество. След радостта от Господаната Трпеза бе осветена общинската манастирска трапезария, където Негово Владичество съвместно митрополит Димитрий отмени с благодарствени грамоти самопочувстването на манастира у о. Борис.

Архимандрит Борис е положила забележителни трудове за възбавяването на светата община и обединяващ много хора в дариелство за манастира, постига значими успехи.

По време на богослужбата бе отгласен още един свещенослужител от Великия свещенарх – отец Емиски свещеник в с. Арчар при храм „Успение Богородице“, на когото бе дадена официална „протолей“ р. Освен изречен сно-

Откриване на кабинет по
резултат

На 22 декември в село „Васил Левски“, град Велика Търговище, тържествено беше открит новият кабинет по религия. Негово Владичество

Видинска митрополити програма, посветена на Рождество Христово. Беше представена и музикалния презентация на същата тема. Кметът на община Велика

и Великопреславски митрополити д-р Кирил отсукаши доволстват в служение с архимандрит Лопица, председател на първоначалното настоятелство при храм „Св. архангел Михаил“, гр. Велика джук, доктор Ставдан Драков, служещ в същия храм, в иконом Стефан Ханджийски, духовен надзорник на Варненска и Великопреславска св. митрополития.

На тържественото откриване присъстваха кметът на община Велика д-р г-н Веселин Василев, Людмила Петкова – зам.-кмет, Мария Матева – директор на СОУ „Васил Левски“, Светлана Иванова – зам.-директор на СОУ „Васил Левски“, спонсори, учители и ученици. Кабинетът по религия е съществителен в региона.

д-р, г-н Веселин Василев, по-дари на кабинета по религия икона на свети Йоан Рилски, а учениците му разкопано икона на Ивус Христо: За благодарствено по време на Ивус, осигурени DVD, икони, карта на Палестина от времето на Христо.

Новотвореният кабинет по религия ще спомогне за изпълнението на програмата на Общественото представяне на обучението по предмета, както и за изпълнението на програмата в духа на религиозните ценности.

Варненска митрополития

ДОКУМЕНТИ

Междуправославна среща в Шамблези

От 9 декември 2009 г. в Православния център на Константинополската патриаршия в Шамблези, преградена на Женева, започна заседание на Междуправославната подготвителна комисия. Чийто задача е изясняване на три въпроса от дневния ред на предстоящия Свети Велик събор. На настоящата среща бяха обсъдени един от най-близките и актуални проблеми, стоящи пред поместните православни църкви: условията и редът за даване на автономия и автокефалия (пълна и частична самостоятелност) на обособяващи се нови поместни православни църкви и кой ще има правото да подписва акта за предоставяване на автокефалия; както и въпросът за дитипсите, редица по старшинство на поместните православни църкви.

Работата на настоящата среща в Шамблези бе представителствана от Перагматски митрополит Йоза (Изаак) от Константинополската патриаршия. Благотворителна православна църква бе представителствана от току фуги от Негово Владичество на Русенския митрополит Неофит и проф. Иван Желев. В срещата взеха участие и: Константинополската патриаршия – митрополити на Франция Еммануил, Архангел (Самуел), протопрезвитер Георги Целиц; Александрийската патриаршия – митрополити на Нос Добра Надежда Сергий; Антиохийска патриаршия – митрополити на Западна и Централна Европа Йонан, др. Алберт Лахам; Йерусалимската патриаршия – Капитолски митрополит Йосиф, протопрезвитер Георги Драгасис; Руска патриаршия – Волоколамски архиепископ Ила-

Българската и сръбската делегации

рион, архиепископът за Германия и Великобритания Марк, прот. Николай Балахов; Грузинска патриаршия – митрополит Александрийски и Цилисийски Герасим, епископ Давид Давидович и Еретски Мелхиседек, протопрезвитер Георги Заваидзе; Сръбска патриаршия – Черногорски и Приморски митрополит Амфилохий, архиепископ Орхидски и митрополит Скопски Йонак; Румънска патриаршия – Къмленски епископ Кирилян, протопрезвитер Стефан Арзамиде; Албанска православна църква – митрополити на Пафос Георги, херепископ Карпатски Христофор; Еладска православна църква – Никополски и Превази митрополит Мелетий, протопрезвитер Стефан Арзамиде; Албанска православна църква – митрополити на Аризонско-Дмитрий, Пирос Комитис; Полска православна църква – епископ Семитийски Георги, свещ. Андрей Кузма; Православна църква на Чешия и Словакия зема – архиепископ Михаил Койсиковски Георги.

Процедурата по подготвянето на Светия Велик събор на поместните православни църкви вече, като двете теми от каталога за разглеждане и приемане от Всеправославния събор се обсъждат от междуправославни комисии от експерти, след което се приемат на всеправославни предсоборни съветания. Резултатите от настоящото заседание ще бъдат представени на V Всеправославно предсоборно съветание, датата на което все още не е определена. Докладите са предадени съответно през 1976, 1982, 1986 и 2008 година.

КОМУНИКЕ

на Междуправославната комисия по подготовката за нов Светия Вселенски събор на Православната Църква

Двойността на комисията бе умело и успешно представителствана от Негово Владичество на Перагматски митрополит Йоза, представител на Вселенската патриаршия. Секретар бе Негово Владичество на Русенския митрополит Неофит, същ секретар и на предстоящата подготовка за св. Вселенски събор.

Задачата на Междуправославната комисия бе двустранна: от една страна, тя трябва да приключи с изясняването на единно становище на Поместните православни църкви относно темата за автокефалия и начина на нейното обявяване (прогласяване), а от друга, изработването на единно становище по въпросите за автономията и начина на нейното прогласяване, както и за дитипсите.

След въстъпителното слово на високосповесования председател и доклад на високосповесования секретар комисията:

а) Прочу съдържанието на пренасочена към нея (за по-пълна разработка и постигането на единно становище на Поместните православни църкви) параграф от одобрения текст на предходната среща на комисията, в която се през 1983 г., текст относно автокефалия и въпросите за нейното обявяване.

Този параграф разглежда обявяването на автоке-

не на Томос за автокефалията.

Този Томос се подписва от Вселенския патриарх, а чрез неговия подпис съзавидствателно и блаженношните прелати на светите Православни църкви, призвани за това от Вселенския патриарх. Начин на приложение на постигнатото споразумение препрати за изследване от следващата Междуправославна подготвителна комисия.

б) Започна в кратък и пригледен текст единно становище на Православните църкви относно въпроса за автономията и начина на нейното обявяване, очертавайки смисъла и съдържанието на автономията, процедурата по обявяването ѝ, както и последиците от нея.

в) Въпросът за дитипсите поради липса на време бе оставен за следващата Междуправославна подготвителна комисия.

17 декември 2009 г.

Председател: **Перагматски митрополит ЙОАН**

Изказване на Св. Синод на БПЦ
за братолюбивата среща с митрополит Симеон

С радост изживяваме за братолюбивата среща на Св. Синод с Негово Владичество на Българския Западнорусен митрополит Симеон, случила се на 18.12.2009 г. в гр. София, в сградата на Синодалната палата. По време на срещата бяха засвидетелствани любовта и грижата на Св. Синод за здравословното състояние на дядо Симеон, а така също и за духовното и богословското образование на Сръбско-ропейския епархия. В края на срещата дядо Симеон получи запознаност за се освобождаване и взе общото писма, които той и Епархийският съвет са писали до Св. Синод след издаването на Синодалната наредба. До Св.

фалия чрез Томос, както и начина на неговото прогласяване. Комисията е изрично прие, че „както изразява съгласието на Църквата-матка и всеправославния одобрение, Вселенският патриарх в този, който обявява официално автокефалията на пожеланата тогава Църква чрез издаване

на Томос за автокефалията.“ Този Томос се подписва от Вселенския патриарх, а чрез неговия подпис съзавидствателно и блаженношните прелати на светите Православни църкви, призвани за това от Вселенския патриарх. Начин на приложение на постигнатото споразумение препрати за изследване от следващата Междуправославна подготвителна комисия.

б) Започна в кратък и пригледен текст единно становище на Православните църкви относно въпроса за автономията и начина на нейното обявяване, очертавайки смисъла и съдържанието на автономията, процедурата по обявяването ѝ, както и последиците от нея.

в) Въпросът за дитипсите поради липса на време бе оставен за следващата Междуправославна подготвителна комисия.

17 декември 2009 г.

Председател: **Перагматски митрополит ЙОАН**

изказва увереност, че дядо Симеон като монах и дългогодишен клирик на св. Църква ще прояви послужителност и преданост за единно становище на Св. Синод за благото на св. Църква и дъщеряването на всички. Св. Синод увери дядо Симеон, че ще си осигури условия за живот, отговарящи на висотата на предишното му служение.

Благословяемата дитипсите за единно становище на всички (Лука 21:10), предпоставящо дъщеряването на Рождество Христово, крепко здраве и благословение и успешна Нова година.

18.12.2010 г.

Св. Игнатий Богоносец – първият св. отец и учител на Църквата

Богоносецът св. Игнатий е първият светец и мислител на Църквата, както и първият след апостолите голем богослов. Истинността, непосредствеността и увереността на словата му говорят за единствена апостолическа вяра.

С богоношването на св. Игнатий Църквата напредва в един нов етап, етап на обосноваването и разглеждането на църковните проблеми не само в практическа гледна точка, а предимно от богословска. Тоест, зарадва се онази тактика, която ще важи за цялото съществено развитие на Църквата: наобележит проблеми да се решават чрез опити истината да бъде богословски изразена. Имяното е в листото на св. Игнатий Църквата надживява стади на десетата моралестика и етикология от времето на юдаизма и елинизма. Нещо повече, св. Игнатий показва, че християнният богослов може да позова от една на съвременния му духовен климат (юдаизъм, гностицизъм, елинизъм), без да се влияе съществено от това. Защото църковното богословие има своя специфичен път, път с предпоставки и насоченост, която трябва да се търсят при самото разкриване на църковната истина.

Св. Игнатий Богоносец, и в негово лице Църквата, окончателно приключва с елинизма и юдаизма и полага началото на едно ново богословие – Църковното богословие – Църковното богословие, при което вече се пречиства със съществения анализ на понятия и теми.

Богословски принос

В богоношването на св. Игнатий могат да бъдат разграничени три основни момента: а) богоношването в епископското служение; б) богоношването на църковното единство и в) богословие на екаризмата в римската, т. е. с разпространяването на възрката между вервяващите християнини и Господ Исус Христос, която в св. Екхаристия достига своя най-висша точка.

По времето на св. Игнатий много вървания се са считали за нужно да участват в св. Екхаристия, която местният епископ отслужавал. Те се съвмъвяли в автентичността и изключителността на местните епископи и създавали групи, където си сва-

ряти. По този начин епископът и неговото служение в Църквата се превръщат в първоначално явление, лишено от всякакво богословско основание и изключителност. Този проблем биде много набодал и съществуваше още от времето на св. Климент Римски.

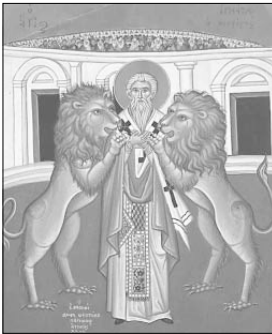
Св. Игнатий като разглежда богословски този проблем, свързва автентичността на св. Екхаристия именно с епископа, който е така „свързан“ с Христос, както трябва да са свързани епископът и вервяващите. Епископът е инакше, защото е „образ на Отац“ (Послание до Тралианци 3:1). Епископското служение е продължение на делото на Господ и на апостолите.

Епископът е осъществяващо и реално средоточие на църковното единство. Връзката с епископа е предпоставка за единството, че даден човек принадлежи към Църквата.

Ако няма единение на вървяващите с епископа, тогава няма и „свързан“ (вселенска, от гр. католικά) Църква“ (вж. Смирн. 8:2). Св. Игнатий е първият църковен писател, който

използва термина „свързан“ (вселенска) Църква“, както и термините „християнство“ (Магн. 10:3) и „Евангелие“ (Смирн. 7:2 и др.) като единно понятие за четирите текста на св. свателствити.

Богословското дело на св. Игнатий е значима и дълбока стъпка в жода от живота на Църквата. Тук вече ясно и глъдно се поочва набодал църковната йерархия – за първи път се явяват разделно епископът, презвитерът и дяко-

Гласът на св. отци

Тайната на Рождество Христово

И останала скрита от князта на този свят довестното на Мария и девствеността ѝ, както и свързана на Господ: при тайни, достойни за огаляване, които биха извършени в Божие мъчение.

Прочее как Той се откри на вковесте? Звезда в небото завети над всичките звезде и светианата ѝ беше неизмерима, и новостта ѝ предизвика преневствено, а останата звезда завети със слънцето и луната стана глас на тайн звезде, а само тя разкриваше същността си навънше. И служение ѝ: остана стана ново явление, необходимо на другите звезде.

От него се развали всяка вяла и всяка окова на злото изучена; незнатието беше отстранено, орвеното наросто се разризи, тъй като Бог по човека се яви за обнова на всички живи (Рим. 6:4). И това, което беше подготвено от Бога, получи начало. Отпаян всичко се разпресе, защото се подготвяше разрушаването на свързано.

Дълбоко отношение към епископа, презвитерите и дяконите

Нека всички почитат дяконите като Исус Христоса, както епископите е образ на Цялата, а презвитерите пак като Божие събрание, като връзка с апостолите. Без тях няма Църква.

Предупреждение срещу ерес

Дела на истинната Светлина, отбавявателно разделение и воши учение, а къде е пастирски, так и вие подобно на стадо се следвайте. Защото много овци, които изследват благовидно, съвмъвяват с порочно удоволствие вървящите по Божиите пътища, но те не ви намерят място сред овашето единство.

Предупреждение срещу разделение

Възражките се от всяка храна, която не е от Исус Христос, защото так не е поседана от Отца (Мат. 15:13). Не че аз намеря разделение у вас, но (вижд) пречистение. Защото колкото (от вас) са Божии и Исус Христос, те са с епископа. И колкото е поседана дякоит в единство с Църквата, те не са Божии, но да са живи в Исус Христос (1 Кор. 6:9,10). Не се оставяйте да ви заблудяват, братя мои! Ако някой следва овци, който върши разделение, не наследява Божество наросто. Ако някой върши съед друго мнение, той не е свързан със в свателствити.

Връщайте за епископа, за да обидяни и Бог за вас.

ловие, своето богословско учение, в първа зависимост от Божикото провествение и ръководство. Той изразява своето мнение по ситоризакопния въпрос само при колколичеството „Ако Господ ми открие“ (Ефес. 20). Също така учение на философията, че това, което им е казал за единството с епископа, му е открито от Дух Светий (Фил. 7).

Житие

Радо се слуша историческата намек да единствено толкова малко за запознато толкова велико за св. Игнатий на св. Игнатий са почти съществително източник за неговото житие, освен откритието приключително с епископското по-късно „Мъченичество на св. Игнатий“.

Св. Игнатий е роден в Антиохия, сета незначително елице на име Англия, в източната част на Турция, близко до Сирия. Той бил втори епископ на Антиохия. Епископството му започва от 70 г. сл. Р. Хр. За личното му познание за апостолите няма никакво съмнение. И тестването, което са останали от него, издат не само добро образование, но и значим писателски талант с явна изключителност към неговитно слово.

В Антиохия св. Игнатий е имал възможността още като младеж да се запознае с водещите философи и религиозни учения на своята епоха. На каква възраст обаче той е станал епископ, не се знае.

Но е сигурно, че неговият учение, в първа зависимост от Божикото провествение и ръководство, той изразява своето мнение по ситоризакопния въпрос само при колколичеството „Ако Господ ми открие“ (Ефес. 20). Също така учение на философията, че това, което им е казал за единството с епископа, му е открито от Дух Светий (Фил. 7).

При гоненията на римския император Траян срещу християните св. Игнатий бил заловен и осъден на разкъсване от вервяващите в римската Колония. Той бил закаран в Рим, който бил заловен, като сам нарича „леопард“.

По време на пътуването си първа поминал в малонаблюдните градове Филаделфия, Смирна и Трояда, откъдето продължил през Фтилий, Дирахийо (села в Тракия) и Бриданция (Италия). В Колезия в Рим след горещи молиби към римските християни да не пощадят на мъченичеството му, той станал жертва на зверевте през 108 г. сл. Р. Хр.

Прозованото е само св. Игнатий използва за себе си, не е напълно изяснен. Според Свещ. Предание тайни е явна изключителност към неговитно слово. Очевидно е обаче, че той се самоповторя „Богосносец“, защото е изживявал по изключително начин своето реално общение с Христос и имал ясно съзнание за единството си с Църквата.

Православната църква чества паметта му на 20 декември.

Творения

Св. Игнатий е написал 7 послания, и то в края на живота си. Други се съставили. Неговата реч е изнад лична, а другаде драматична; на места е хармонична, а на други места – философска и аскетична. Неговата реч е изнад лична – затъмнява за от сирския идиом. Вие са обаче, че той при всички случаи не е имал време за философска работа на писаната си, а е писал под силно влияние и върлено напрежение – окован, на път за мъченичеството му смърт в Рим.

Посланията са написани по време на престоянето в Сирия и в Трояда. Първо творение е писана св. Полткарки Смирненски, който ги изпраща на Фелакония до Римляни на (Безименна)

ИНТЕРВЮ

Митрополитът на Черниче земи и Словакия Христофор е роден през 1953 г. в Прага. През 1974 г. е ръководен за доктор, а впоследствие и за професор. Той получава богословско си образование в Православния богословски факултет в Прешов през 1979 г., до 1984 г. – съвщо в Московската духовна академия, а до 1987 г. – в Атинския богословски факултет. През 1983 г. е монах-Сергеевата лавра е посвещан за монах с името Христофор.

През 1987 г. блаженственият митрополит Доротеи е отпочинал в организаторско съдействие. Става като външен съвещник в катедралния храм „Св. Кирил и Методий“ в Прага. А през 1988 г. е хиротонисан за епископ Оломоуцко-Варненски.

След кончатата на блаженствения митрополит Доротеи през 2000 г. епископ Христофор е избран за архиепископ на Прага и на Черниче земи и е назначен за председател на Митрополитския съвет.

Архиепископ Христофор е постоянен участник в митрополитския богословски конференции, занимава се с научна и преводаческата работа. Идва докторски степени по теология и филология в Владек рушки, гръцки, немски и английски език.

На 2 май 2006 г. в чешкия град Виланд е свикан Събор на духовността и мисляне на Православната църква в Черниче земи и Словакия, на който архиепископ Христофор е избран за Председател на Православната църква в Чешките земи и Словакия.

Митрополит Христофор е петият Председател на тази Църква, откогато получава автокефалия от Московската патриаршия през 1951 година. Избранията му се състоят на 28 май 2006 година.

По негово предложение съставо около 30 000 вярващи в Чехия и 70 000 в Словакия. Двете държави имат съвместни православни манастири и духовни заведения. Православни общности в Чешката република и Словакия продължават да бъдат единни канонически. Етичността съгласно с традицията православния автокефалия на чешки, словашки, украински, руски и български. Църквата обхваща и около 250 000 легално живеещи тази сградни на Русия, Сърбия, Румелия, България и Гърция.

– Ване Блаженство, за върви път ли посещавате България?
– Не. Идвам съм много пъти, дори не мога вече да преброя колко пъти. Оне като мълък съм идвал тук с моят баба и имам много топли детски спомени от Антоноп, от Созопол, от Бургас... Харесвам българските градове и обичам страната ви. Вече в прорада възраст, когато станах духовник, идвам много често в Поморавския манастир „Св. Георги“ при епископски надзор старей архим. Пахомий. Той вече не е между живните, но там сгата има млади монаси, които поддържат манастира и монашеското съзнание.

– Какви са Вашите наблюдения на срещите с българско духовенство и българските православни християни: за какво ли се е православната традиция в нас, или в активното загубване в زندگی на тешичката адат?
– Православната традиция е животно предание за живота в Христа, която се предава чрез личностно общение между човек и Бога, чрез възпитание в семейството, чрез духовното ръководство, когато човек завърше съзнателен християнски живот в Църквата, чрез правилното издръжка на тайнствата чрез правилното изпозване на веровете истини... Всичко това е налице у българските духовници и у техи войжди при срещите си с тях. Шо се отнася до мисляне, средам много български, които живеят в Чехия и Словакия и те всички каз изключено знаят себе си като православни, но знаят твърде малко за това какво е да си православен. За жалост годините на атеизма са си казали своето. Разколът също е оставил своето тежко отражение върху Църквата в България. Ай добре помня тези години, когато идвах при архим. Пахомий и хората ме питаша – ти от кои си, от Пимен или от Максим. За този разкол имаме няколко догматически, вероупричини, а само чисто политически, а политиката разделяща, руши единството и доверие. Политическите пристрастия вредат ни и нас, в Чехия и Словакия, където някои гледат на мене като на човек, който прокарва нужди национални интереси руски, гръцки. Църквата не бива да се намесва и да се занимава със светски дела, същ светски грижи.

– Как гледате на обществените очаквания към Църквата да бъде социално активна, до озидла отношение по истички актуални обществени проблеми?
– Как Църквата трябва да се отнася към тези очаквания?
– Като на съществена част от служението на Църквата, от грихата ѝ за благодарение да нахран гледища, да поети болнин, да утеша скърбящи, да посети душата си. Това е нещото, което Църквата е правила оне от времето на апостолите, прорава гно и дес. Ай имах възможност да изляза на обществено съзнание на XI в, управлението на Църквата в се вярете на петима патриарси. Това число има своето significance значение и затова, когато от Църквата отиде Римският патриарх възникват териториите за Москва като Трети Рим и Пети патриархат. Но има и други Църкви, които претендират за древност и високост патриархатско доверие и авторитет. Няматме еднозначно какво следва да се определението за автономия и автокефалия, кога сама Църква има право на самостоятелност и кой има право да се отнася за същото право. Всичката патриаршия, Църквата-майка или всички предтежители съборно трябва да поставят подписа си върху акта.

Митрополит Христофор изнесе лекция по време на Събора на православната църква във Варна, септември 2009 г.

Православният свят е новобятен

– *Паноседем се заговорни за едно изяснение на популярността и присъствието на Православияте в традиционне неправославни страни. Съгласно ли сте с такава констатация и как обяснявате това?*
– Да, така е. Това го доизма степен се дължи на миграцията на хора от традиционно православни страни към неправославни страни на Запад. Но аз, на пръв поглед, като икономически и политически причини за тази миграция трябва да търся Божия Промисъл.

Православното по своята природа е изпитвателно, не е агресивно мисловенство, но чрез свидетелството на своя живот сред неславните, богобуждене, църковно и личен, ни ги печем за православието. Православияте е толкова претворно и близко до всяко човешко сърце, че понякога само доесът е твърде е достатъчно убедителен проповед.

– *Като е да си православен в неправославни страни?*
– Това, разбира се, е много трудно, защото ние сме малцинство. Но да бъдем православни, да живеем по Христа, навънше и внатрешно е трудно и е възможно на изключителност. Христос не ни е обещал, че ще ни е лесно, ако го последваме.

– *Сеза в някои от поместните православни църкви тече процес по канонизация на пострелици при атематическите режими. Във вашата Църква тече ли таква процедура? Ай лично знаям*

единствена за цял свят католонизиран в най-ново време.

– Проставяно на новия светия е нецето, бесторно, безспорно, добротелно, а е вярно и положително. Но то показва, че Църквата е жива и мъртва и живи и военики, че Бог върху всяко време има Своите избиране и

раниян, които прославя, че всяко време е добро за мислене. Но когато няма запален св. мисли и ясни свидетелства за чудеса по моливите на даден праведник, ние трябва да сме изключително внимателни и много внимателно да следваме живота му и тези свидетелства.

– *Самодобря на синодальните комисии ли това е?*
– Без съмнение в СССР и в новопоместни църкви а претреници за самостоятелност. Като цяло изглежда тенденцията е тясна – десет се свърши, откогато се молих едно – какво печело и какво губи Православияте от това?

– Нищо не печели. Губи единството, губим и души, които се съблзават, водени от политически и националистически мотиви, се отделят от единството на Православияте. Ние имаме това съзнание и съ политическото разделяне на Чехия и Словакия еднодушно съборно на археретите за своята религиозност. Църквата ни да остане една и едина.

– *Как тази разпокосеност на отделни поместни църкви и разнотелността по въпроси като: автокефалия, автономия, дипломатия, диспоситора и т. н., се съществено с нашето разбиране за Една свята църква и апостолска Църква?*
– Същевременно Христово развитие на земята Църква Христова продължава с проповедта на апостолите.

– *След основването на пет църкви. Но цялото на XI в, управлението на Църквата в се вярете на петима патриарси. Това число има своето significance значение и затова, когато от Църквата отиде Римският патриарх възникват териториите за Москва като Трети Рим и Пети патриархат. Но има и други Църкви, които претендират за древност и високост патриархатско доверие и авторитет.*

– *Няматме еднозначно какво следва да се определението за автономия и автокефалия, кога сама Църква има право на самостоятелност и кой има право да се отнася за същото право.*

– *Всичката патриаршия, Църквата-майка или всички предтежители съборно трябва да поставят подписа си върху акта.*
– *Знаете, че първата автокефалия Църква в Кипърския архиепископ е възприел принципът, че автокефалията трябва да има „своя остров“, ossia очертани граници на днешния и, канонически территория, която съвпадна с територията на църквата. Но ако да речем, българин живее в Америка, те към кой поместна Църква принадлежат: към БПЦ, към Американската православна църква или към Вселенската патриаршия? Българите, които споместно, не са сидали за разрешаване. Тяхната сложност идва от сложните и нови реални, пред които се изправя Църквата. Това са сложни проблеми, които теория не може да разреши. Но ако да речем, както Църквата през цялата си многолетна история е разрешавала проблемите, пред които е се изправяла – съборно. Това е и отговорът на всички въпроси в Църквата може да има разнообразие, да възникват нови и нови проблеми, но Църквата разрешава тези проблеми единствено в събранието на апостолски претреници – архиепископи.*

– *Всички въпроси, които възникват, напр. относно Йерусалим, Естония, Македония, са тежки, болезини, но не са основни. Основното е, че нашата Църква в България да апостолите, те е Една свята и единна.*

– *Станата постепенно работи и се бори, върважда оне Църквата. Който е част историята на Църквата, ние, те всички трябва да се обърнем за внимание и тогава споронте и проблемите за автономия, автокефалия и същизм се намаляват.*
– *Същевременно трябва да сме съзнаватме, че не са само Православни има навънше – араби, амеркиани, французи, грънци... и светител, които предтежат при Престопа Божий. Православият свят е истинно единна.*

– *Интервюто е: Александър КАРИМЧАЛЕВ*

От 27 до 30 декември българска църковна делегация во главе с Негово Високопреосвященство Русският митрополит Неофит, бе на официално посещение в Цариград. Поводът бе храмовият празник на „Желязната църква“ – българския храм „Св. Стефан“ в кв. „Фенер“, на брега на Златния рог. На 27 декември, когато православната на Църква чества паметта на св. архидякон Стефан, а на Българското на Великата патриарх Вартоломей и на Българския патриарх Максим същата Литургия в българския храм в Истанбул по традиция се отслужва от български архиепископ. По молба на българската църковна община в Цариград и по решение на Светия Синод на

за поддръжка и реставрираната на тази историческа светиня, г-н Явор Камбуров, отбелязва своя рожден ден. Той покани българската делегация на своето тържество заедно с членовете на настоятелството на българската църковна общност в Цариград в ескярхийски салон. Там присъстващите имаха възможността да споделят с представител на Светия Синод за БЦЦ проблемите, свързани с финансирането на реставрацията поддръжка и реставрация на уникални по своята архитектура и изграждане храм, за което досега българите увеличават на фондация „Св. Стефан“ са осигурени немалко средства.

По време на престоя си в Истанбул българската

Българската църковна делегация на официалния прием във Великата патриаршия

В двора на храм „Живописни източник“

В българския храм „Св. Георги“ Одрин

През храм „Св. Константин и Елена“ Одрин

Митрополит Неофит, консулт Илхан Теодосиев и г-н Христо Христов

Българска църковна делегация на официално посещение в Цариград

БЦЦ тази година празничната света Литургия в храма г-н Босфора бе оглавена от Негово Високопреосвященство Русският митрополит Неофит. В съдействието имаха участие и сещеником Ангел Велков, сещеником към българската църковна община в Цариград, сещеником Иван Стойчев в гр. Рус и деец Иван Петков, клирик от Софийска спархия, който е родом от Истанбул.

Както всяка година, за да вземат участие в утрешния св. Литургия, за празника бяха дошли с автобуси много поклонници от България. Молитвено участие в богослужбата взеха и семействата от българската църковна община в Истанбул. За благодарности на службата допринесе и хората към църковната община под ръководството на г-н Кирик Лиев.

Правноно слово към празничния ден тази историческа светиня за българския народ, и им представя първоосветителското благословение на светейшия Български патриарх Максим, който никога не забравя чедата на БЦЦ извън пределите на родната земя.

След отслужването на светата Литургия делегацията осъществи няколко официални и неофициални срещи и посещения, по време на които бяха обсъждани важни въпроси, свързани с ремонтите и поддръжката на храмовете и имотите на БЦЦ и текущи основни работи на strada на метода, намиращ се срещу храма „Св. Стефан“.

След празничното богослужение българската църковна делегация бе приета от Негово Високопреосвященство Великия патриарх Вартоломей във Великата патриаршия в кв. „Фенер“. По време на срещата, която премина в топла и непринудена атмосфера, високопочтеният митрополит Неофит повдигна въпросите и благодарности от името на Българския патриарх Максим и от свое име. Разговорът между Великия патриарх и митрополит Неофит се осъществи чрез превода на професор Иван Желяз, придружаващ делегацията. Поради съгласната програма за дейности на патриарх Вартоломей, той отпрати към митрополит Неофит и придружаващите го лица покана за официален обяд, насрочен за 29 декември.

На 27 декември, Стефановден, председателът на българската фондация „Св. Стефан“, който се грижи

Празнично богослужение в българския храм „Св. Стефан“ в Истанбул

Храмът „Св. Димитър“ в българските гробища в Истанбул

делегация бе придружавана от изтъняващата длъжностна свещенослужител при българската църковна община в града ик. Ангел Велков, който заедно със съпругата си, превитера Мария, оказа топло гостоприемство и неуморими грижи за членовете на делегацията.

По време на престоя си в старинния град делегацията посети и светейши православни християнски светини: храм-музея „Св. София“, храма „Св. Димитър“ в Куру чешме и аязмото, храма „Пресвета Богородица“ – Влахерия и аязмото, храма „Живописни източник“ при Балъкь и аязмото, параклиса „Св. Екатерина“ при Мола и аязмото, както и българските гробища с обновена гробница храм, носещ името на св. Димитрий Солунски, обриван също от българския свещеник ик. Ангел Велков. Там почиват и български архиепископ и свещенослужител, а памет на конгит митрополит Неофит извърши започвайки на молитва.

След позитивните срещи, поклонничеството на християнските светини и в натурните богати впечатления по време на престоя си в старинния град българската църковна делегация бе официално изпратена от ик. Ангел Велков и съпругата му, членовете на църковното настоятелство на българската църковна община, както и наши съгражданици от българската колония в Цариград.

На път към българска делегацията посети и гр. Одрин, където се срещна с българския консул г-н Иван Георгиев. При посещението им в българския храм „Св. Св. Георги“, свещенослужител на БЦЦ вярел Александър Чакърък тържествено посрещна митрополит Неофит с придружаващите го лица и г-н консул.

По-късно те посещаха и втория български храм в Одрин – „Св. Константин и Елена“, където бяха посрещнати от урешника Г-н Христо Христов. Бе констатирано, че след непринуден основен ремонт от българската държава и освещаването на храма през 2008 г. той е добре поддръжан и се посещава от много групи поклонници и туристи, между които много българи.

След непосредствен разговор за чаша кафе с домакините: г-н консул Павел Теодосиев, свещ. Александър Чакърък, превитера Мария и г-н Христо Христов, църковната делегация отпътува за България.

Александра КАРАМИХАЛЕВА
Сътрудник: деец Иван ПЕТКОВ

ЗАПОЧНА АБОНИРАНЕТО ЗА 2010 г.

„Църковен вестник“

1 година.....	25,00 лв.
6 месеца.....	12,50 лв.
3 месеца.....	6,25 лв.
ед. цена.....	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 987-56-11, тел. факс 980-30-16
МОЛ. ТАНКА ГИВЕНКА ХРИСТОВА
e-mail: siniodat@ gmail.com

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Работим не си спираме!

Банковска сметка на Синодално издательство на БЦЦ
УниКредит Експрес – София, ул. „Алабаш“ № 58
IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCNRG6F

Сметте да се отпратят с пощенски или по банков сметка,
като да се изплати пощата адрес и пощенския код на получателя!
„Църковен вестник“ съдържа светини текстови и образни
не бива да се използват за безплатно издана.